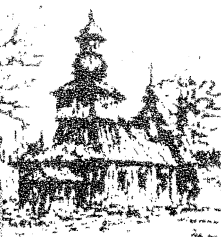

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzno, 24. 02. 2002. Nr 8 (316)

EUCHARYSTIA DIALOG MIŁOŚCI

Valentino Salvoldi

„Ty w zamian daj nam samego siebie”

Ofiara dziękczynienia: muzyka, taniec i prefacja

Kiedy zgromadzonych ogarnia poczucie zdumienia i cudowności, gdy wierni czują, że otrzymali przebaczenie i że ich niepokoje przerodziły się w świadomość, że są kochani pomimo wszystko, gdy przystąpienie do obrzędu sprawiło, że stopy zaczęły się poruszać tanecznym krokiem, to nic innego nie pozostaje, jak tylko zaintonować: „W górę serca!” (Pięknie byłoby też powiedzieć: „W górę nasze marzenia!”).

Rozważanie dobroci Ojca, zbawienia, którego dokonał Chrystus, powodzi Miłości Ducha Świętego, staje się radosnymi pobudkami, które skłaniają zgromadzonych do wybuchnięcia dziękczynieniem, wraz z dworem niebieskim, ze wszystkimi sprawiedliwymi Historii, wraz z tymi wszystkimi modlącymi się, bez względu na to, do jakiej religii przynależą; wszystkich, zjednoczonych we wspólnym uwielbieniu: „Święty, Święty, Święty...”.

**Józef Moscati:
codzienna ofiara**

Także i cierpienie może się zmienić w pieśń chwały, jeśli składa się w nim Ciało i Krew Chrystusa. Jest to - chociaż nie wyrażone dosłownie - przekonanie Józefa Moscatiego. lekarza, który pojmuje swój za

wód jako ofiarę z własnego życia, składaną Bogu i braciom. Żyje w okolicach Neapolu, od 1880 do 1927 roku, jako narzędzie w rękach Boga, mające nadać ludzką twarz cierpieniu. Jego tajemnica: codzienne życie Eucharystią, siłą miłości. Cel jego działalności: połączyć kompetencję naukową (która wymaga wiele studiowania) z byciem dyspozycyjnym dla chorych, którym pomaga powrócić do zdrowia na wszystkich poziomach: fizycznym, moralnym i religijnym.

Cel jego życia: połączyć wiarę i rozum jednocząc je węzłem miłości. Miał zwyczaj powtarzać: „Kochajmy Boga bez miary, to znaczy: bez miary w cierpieniu i bez miary w miłości”.

Słowem, które go najbardziej inspirowało, jest werset z Nowego Testamentu: *Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości* (Mt 9,35).

Jego ostateczne pocieszenie; „To nie nauka, lecz miłość przekształca świat”, miłość, która zwycięża nawet śmierć, postrzegana jako etap, przemiana na drodze ku wyżynom.

Ze względu na te przekonania oraz na jego codzienną ofiarę Jan Paweł II wynosi Józefa Moscatiego na ołtarze w roku 1987.

*Mieć nadzieję znaczy całkowicie
zaufać Bogu i w ten sposób oddać
cześć Jego wierności*

Bernhard Häring

USŁYSZEĆ SŁOWO BOŻE

WEZWANI DO CZYTANIA SŁOWA
BOŻEGO c.d.

2. ŻYWE SŁOWO

a. Orędzie słowa

Żywe jest bowiem słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca. Nie ma stworzenia, które by dla Niego było niewidzialne; przeciwnie, wszystko odkryte jest i odsłonięte przed oczami Tego, któremu musimy zdać rachunek (Hbr 4,12n).

Określenie żywe w odniesieniu do słowa oznacza wprawdzie, że jest to słowo mówione, żywa mowa, bezpośrednie zwrócenie się do słuchacza, głoszone orędzie. Tak rzeczywiście było ze słowem Bożym. Pierwotnie było ono słowem mówionym. Historycznie powstawało w okresie kultury słowa mówionego. Dopiero później, często po kilkuset latach, spisywano przekazywane z pokolenia na pokolenie słowa, redagując jednocześnie księgi. W Starym Testamencie bardzo niewiele tekstów powstawało jako teksty pisane. Jeremiasz dyktował Baruchowi, swojemu uczniowi, proroctwo skierowane do króla Jojakima, ale zostało ono zniszczone i trzeba było je odtwarzać (zob. Jr 36). Zasadniczo jednak mowy proroków i inne teksty były przechowywane w pamięci ludzkiej i następnie wygłaszane w sposób żywy, przekazywane, czasem nawet z dostoso-

waniem do bieżącej sytuacji.

Podobnie było z Nowym Testamentem, tyle tylko, że w tym przypadku odstęp czasowy pomiędzy głoszonym słowem a jego spisaniem i redakcją był o wiele krótszy. Tak powstawały ewangelie. Pierwotnie głoszone orędzie, katechezy, a dopiero później autorzy zebrali, spisywali i zredagowali tekst pisany znanych nam dzisiaj ewangelii. Daje nam o tym świadectwo św. Łukasz, który pisał Ewangelię dedykując ją Teofilowi: Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli **naocznymi świadkami i sługami słowa**. Postanowiłem więc i ja **zbadać dokładnie** wszystko od pierwszych chwil i **opisać** ci po kolei, dostojny Teofilu, abyś się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono (Łk 1,1-4).

Pan Jezus przy pożegnaniu z uczniami powiedział do nich: *Idźcie na cały świat i głoście*

Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! (Mk 16,15). Sam niczego nie pisał ani nie wzywał do pisania, lecz do głoszenia. Zatem w Jego замыśle ewangelia miała być żywym słowem głoszonym bezpośrednio i to przez **świadków**:

Gdy jednak przyjdzie Paraklet, którego Ja wam pošlę od Ojca, **Duch Prawdy**, który od Ojca pochodzi, **On zaświadczy** o Mnie. Ale **wy też świadczycie**, bo jesteście ze Mną od początku (J 15-

Dziś tj. 24. 02.2002 r. II NIEDZIELA WIELKIEGO POPSTU. Po Sumie Gorzkie Zale. □ Mszy św. w tygodniu nie będzie. Nie będzie też spotkań, Szkoły modlitwy i katechezy dla kl II G. □. W piątek I piątek miesiaca. Spowiedź od godz. 16.00 tylko dla tych dzieci które odprawiają pierwsze piątki. Spowiedź dla pozostałych będzie we wtorek na zakończenie rekolekcji. Droga Krzyżowa, o godz. 16.30 a po niej Msza św. Do odczytowania rozważań zapraszam Rodziny: 1. Alicja i Władysław Grad. 2. Barbara i Janusz Jakubik. 3. Jadwiga i Bogusław Janeski. 4. Beata i Marek Janocha. 5. Zenobia i Jan Jaracz. 6. Henryka i Jan Jaracz. 7. Maria i Krzysztof Jaracz. 8. Agnieszka i Tadeusz Jastrząb. 9. Danuta i Stanisław Jastrzębski. 10. Marta i Stefan Jastrzębski. 11. Kazimiera i Andrzej Kamiński. 12. Krystyna i Tadeusz Kamiński. 13. Zuzanna i Marek i Karpaciński. 14. Jolanta i Ireneusz Kijowski. □ W sobotę rozpoczynamy rekolekcje wielkopostne. W tym roku rekolekcje będzie prowadził O. Bonawentura Bernardyn z Dukli.

PROGRAM REKOLEKCJI WIELKOPOSTNYCH

2.03-SOBOTA

17.00 Msza św. rozpoczęcie rekolekcji
Nauka stanowa dla matek

3.03 NIEDZIELA III W. POSTU

8.00 Msza św. i nauka dla wszystkich
9.30 Msza św. i nauka dla dzieci
10.30 Msza św. i nauka dla wszystkich
Nauka stanowa dla ojców
16.30 Gorzkie Zale i nauka dla wszystkich
Nauka stanowa dla młodzieży.

4.03 PONIEDZIAŁEK

8.00 Nabożeństwo i nauka dla vi do III G
9.15 Msza św. i nauka dla wszystkich
10.30 Nabożeństwo i nauka dla dzieci
15.00 Msza św. i nauka dla dzieci wszystkich
17.00 Msza św. i nauka dla wszystkich

5.03 WTOREK

8.30 Rozaniec
9.00 Msza św. i nauka dla wszystkich
10.00-10.30 spowiedź
10.30 Nabożeństwo i spowiedź dzieci
15.00-17.30 spowiedź
17.30 Msza św. i nauka dla wszystkich
Zakończenie rekolekcji

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego dziękują: 26.02 Janina Czelnny, Danuta Czelnny, Renata Kłaczak, Barbara Nawratowicz; 27.02 Tadeusz Piotrowski, Helena Sep; 28.02 Władysław Kobza Wojciech Kolanko; 1.03 Joanna Dziadowicz, Sławomir Pietruszka;

2.03 Anna Jaracz, Maciej Wójtowicz

Przez chrzest święty uczyniłeś mnie Panie dzieckiem swoim. Tobie chwala na wieki.

W dniu 24.02.2002 roku przez łaskę chrztu św. stał się dzieckiem Bożym:

MICHAŁ, MATEUSZ UKLEJA

syn Jolanty i Marka Ukleja

Z radością przyjmujemy Cię do wspólnoty parafialnej w uroczystym dniu Twojego chrztu. Rodzina Parafialna z ks. Proboszczem.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę ślubu: 25.02

Maria i Tadeusz Pietruszka;

28.02 Zofia i Zbigniew Mikosz;

29.02 Ewa i Jacek Piotrowski

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu

Bożemu: 25.02 +Helena

Bieniek 86. + Stefania

Wójtowicz, 26.02 + Andrzej

Kozubal 17; 28.02 + Bronisława

Guzik 72, + Emilia

Helnarska 78, + Wawrzyniec

Świsłak 86, 2.03 + Leonia

Sanocka 78;

3.03 + Julia Czelnny 90. **Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!**

II Postu

Ewangelia: Mt 17,1-9

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą

Piotra, Jakuba i brata

jego Jana i zaprowa-

dził ich na górę

wysoką, osobno.

Tam przemienił się

wobec nich: twarz

Jego zajaśniała jak

słońce, odzienie zaś

stało się białe jak

światło.

Okres Wielkiego Postu

Istotą tego okresu liturgicznego pozostaje przygotowanie wspólnoty wiernych przez nawrócenie, słuchanie słowa Bożego i modlitwę do największego święta chrześcijan Jakim Jest Wielkanoc. Nawrócenie, które stanowi najważniejszy temat Wielkiego Postu, streszcza się w trzech praktykach wielkopostnych:

modlitwie, poście i jałmużnie. Gdzie każda z nich staje się kolejnym krokiem do przywrócenia jedności utraconej przez grzech. Modlitwa, szczególnie ta otwarta na słuchanie słowa Bożego, pozwala człowiekowi zrozumieć zamysł Boga w stosunku do niego samego jak i dla całego świata. c.d. na str 4

Święci tygodnia

26 lutego

ALEKSANDER, biskup (ok. 250-326)

Urodził się około 250 roku w Aleksandrii (Egipt), która należała do najważniejszych ośrodków życia chrześcijańskiego. Od młodości poświęcił się służbie Bożej. Wśród duchowieństwa zajmował wybitne miejsce, czego dowodzi fakt, iż został wybrany na biskupa tego miasta (313).

Największą zasługą Aleksandra była obrona nauki Kościoła przed szerzącą się herezją arianizmu, zaprzeczającą bóstwu Chrystusa. W tym celu zwołał synod (320), który potępił naukę Ariusza, a na soborze w Nicei (325) wspólnie ze św. Atanazym przyczynił się do wyjaśnienia autentycznych zasad dogmatyki chrześcijańskiej.

Wyróżnił się również jako gorliwy duszpasterz, zapewniający egipskim mnichom posługę kapłanów. Pozostawił po sobie około 70 listów będących cennym świadectwem dziejów Kościoła. Ten nieustrudzony obrońca wiary zmarł dnia 18 kwietnia 326 roku. Kościół grecki czci jego pamięć 20 maja (dzień rozpoczęcia soboru nicejskiego).

Aleksander - grec. *alekso* - bronię, wspomagam i *aner (andrós)* - mąż, mężczyzna. Broniący mężów.

MIROSLAW - imię słowiańskie (*mir* - pokój i *staw* - sława) występujące w dokumentach od 1212 roku.

28 lutego

ROMAN, opat (ok. 400-464)

Według różnych żywotów miał się

urodzić około 400 roku we francuskich górach Jura. Przez wiele lat rozczytywał się w historii życia pierwszych pustelników egipskich. Lektura tak go rozpałała duchowo, że mając 35 lat osiadł w pustelni. Nie przebywał jednak długo w samotności, gdyż najpierw przyłączył się do niego jego rodzony brat Lupicyn, a następnie coraz liczniejsi uczniowie. Wezwany na odbywający się w Besancon synod, został przez św. Hilarego wyświęcony na kapłana w 444 roku. Wspólnie z bratem założył jeszcze kilka klasztorów, nad którymi sprawował kierownictwo. Za życia posiadał dar czynienia cudów, np. uzdrowił kilku trędowatych. Umierając dnia 28 lutego 464 roku powierzył swemu bratu przełożęństwo nad założonymi przez siebie klasztorami. Szczątki doczesne obydwu świętych braci, Romana i Lupicyna, spoczywają w miejscowości St. Romain-de-Roche.

Roman - łac. *Romanus* - człowiek z Rzymu (od nazwy własnej *Roma* Rzym).

Okres Wielkiego Postu c.d. ze str 3

Post w praktyce wielkopostnej nie ma charakteru dietetyczno-medycznego, ale staje się swoistym czasem uwolnienia wniernych od złudzeń w stosunku do rzeczy.

Innym ważnym aspektem postu staje się jego wymiar wspólnoty z najuboższymi - jałmużna. W jednym z listów filozofa ateńskiego Arystydesa do cesarza Adriana pisał: „Kiedy pośród chrześcijan znajduje się biedak, poszcza przez dwa lub trzy dni, a pokarm, który sobie przygotowali, przekazują potrzebującym”. Św. Augustyn zwracając się do swoich wiernych mówił: „Wstrzeźliwość wasza niech będzie pokarmem biednych”.

Do innych praktyk tego czasu należy Droga Krzyżowa. Innym typowo polskim zwyczajem wielkopostnym stało się nabożeństwo Gorzkich Załów